načelom in zakonom katoliške cerkve in zato za katoličane nesprejemljiv. Ako je narodno edinstvo ono veliko načelo, koje po mišljenju naših centralistov in unitaristov zahteva v državi popolno zenačenje na polju šolstva, zakaj pa se to zenačenje ne izvrši v katoliškem, marveč v pravoslavnem pravcu?

Ta vprašanja je treba postaviti liberalcem in svobodomislecem, ki izrabljajo državo in njeno upravo v dosego svojih proticerkvenih in protiverskih ciljev. S tistimi Srbi pa, ki kaj držijo do vere ter jo smatrajo kot najvišji kulturni in vzgojni faktor, s takimi se bomo kmalu sporazumeli. Tu velja beseda nemškega kancelarja grofa Caprivija dne 29. januarja 1892: »V šolskem vprašanju gre v zadnji inštanci ne za protestantsko ali katoliško, marveč gre za krščanstvo ali ateizem. Mi stojimo pred nevarnostjo: ateistično (brezbožno) ali ne.«

Za vprašanje torej gre, ali bodo naše šole krščanske ali brezbožne. Mi hočemo, da so krščanske, pri pravoslavnih pravoslavne, pri katoličanih katoliške.

Naša zahteva, tako je sklepno izjavil dr. Josip Hohnjec, je konfesionalna (verska) šola. Mi to zahtevo stavimo po navodilu vrhovnega poglavarja katoliške cerkve, rimskega papeža. Mi jo stavimo soglasno z vesoljnim katoliškim svetom. To je zahteva, od katere katoličani v naši državi, zlasti katoliški Slovenci, ne bomo odstopili. Slovenska šola mora biti taka, kakor jo zahteva naš slovenski katoliški narod.

Namakaj z „Žensko hvalo“ — peri z „Jelenjim milom“!
To najbolj obvaruje perilo, ki se brez truda popolnoma očisti.

SCHICHTOV NAČIN PRANJA

Državna politika.

Korupcija.

Dan za dnevom pada beseda: korupcija. Radičevci jo mečejo radikalom v obraz, radikali pa nazaj radičevcem. Časopisi v naši državi in časopisi drugih držav pa pišejo dan za dnevom o korupciji. Res — smrdi, smrdi . . . .

Namesto korupcija bi lahko mi po slovenski rekli nepoštenost, goljufija, tatvina, in ker se zgodi po dnevi in pred pričami: rop, katerega zagrešijo s tem, da izrabljajo državno oblast tisti, ki jo imajo. Da, gotovo je nepošteno in tatinsko, če tisti, ki jih narod postavi, da skrbijo zanj in vodijo državno politiko, uporabijo to priložnost, da se okoristijo in z raznimi goljufijami obogatijo.

Znano nam je že dosti takih početij. Spominjamo se le na Thurn-Taxisa, ko je država trpela milijone in milijone škode in jih še bo, ker zdaj je tožena še za 100 milijonov dinarjev odškodnine. V Belgradu so taki dogodki v manjšem obsegu kar na — dnevnem redu. Dr. Žerjava so tudi zelo prijemali belgrajski listi, kakor da je tudi v tem mojster. Pribičevič bi gotovo tudi o tem vedel kaj povedati, so mu marsikaj očitali, kar smrdi po korupciji.

Zdaj pretekle tedne pa sta se spoprijela Pašič in Radič. Radič je videl, da s svojo zavoženo politiko izgublja tla na Hrvaškem, zdaj, ko ni več za republiko, ampak za monarhijo, ne za hrvaško samostojnost, ampak za srbsko nadvlado nad Hrvati in nad Slovenci. Zato si je izmislil nekaj novega. Začel je odkrivati pokrov, ki je zakrival razne radikalne nepoštenosti. Ko je Ljuba Jovanovič nastopil zoper Pašičevega sina Radeta in zoper Pašiča samega, je mislil Radič to izrabiti za sebe in za svojo stranko. Naenkrat se je postavil pred vso javnost, da je zoper nepoštenost, zoper goljufijo. In to je storil Radič, ki je bil tolikrat nepošten v svoji besedi in je z raznimi lepimi besedami dolga leta goljufal hrvaški narod. To je storil tisti Radič, ki je opustil življenjski boj Hrvatov, sprejel srbsko nadvlado, glasoval za grozoviti proračun 13 milijard dinarjev. Ta proračun je najhujša nepoštenost, je rop našega premoženja. Izglasoval ga je Radič s svojimi poslanci, med katerimi sta tudi Pucelj in Kelemina, poslana od Slovencev v Belgrad. Zato je Radič šel na solnce, pa je imel sam maslo na glavi in zato ni ničesar dosegel razen svojo blamažo!

Pašičev sin Rade je obtožen raznih početij, s katerimi je baje oškodoval državo. Gotovo je, da je grdo, če sin ministrskega predsednika izrablja položaj svojega očeta. Gotovo je še grše, če se ministrski predsednik skrije za hrbet svojega sina in izrablja svojo državno mesto za svojo gmotno korist. V koliko se je to pri Pašiču zgodilo, bomo še natančno poročali. Pašič je izjavil, da naj bo Rade kaznovan, če je kaj naredil, pa je morda tako rekel le zavoljo lepšega.

Nad Radičem pa se je Pašič kruto maščeval. Razdvojil mu je stranko, izril ga od vlade, da katere se bo prav težko nazaj priril, če se sploh bo. A najhujši pa je bil udarec, ko so tudi Radiču začeli očitati nepoštenost, goljufijo, korupcijo. Od Radiča odpadli poslanec dr. Nikič je objavil papirje, ki dokazujejo veliko goljufijo, ki jo je izvršila Radičeva družba. Velika petrolejska družba, ki ima svoj sedež v Ameriki, je zapletena v to zadevo. Očita se, da gre za večje milijonske svote neplačanih davkov in da je Radičeva družba hotela izsiliti 5 milijonov dinarjev od petrolejske družbe.

Tako ste se oba, Pašič in Radič, znašla v blatu nepoštenja, ki je zasmrdelo do Amerike. Zdaj pa je menda že obema žal. Kajti že sta se začeli obe stranki zopet približevati, da bi skupaj »vladali« — še za naprej!

Kaj, ali ni več poštenjakov, ki bi lahko vodili državo in sicer pošteno in pravično? Še so. In zbirajo se. A močni bodo dovolj le tedaj, če bo narod z njimi. Narod sam pa mora obračunati z izkoriščevalci in jih ne sme pripustiti do oblasti, narod jih mora zavrniti, ko pridejo volitve.

SLS in njeni delavni poslanci se ne strašijo težkega dela, da se enkrat odpravi ta pokvarjenost pri vladi sami. Jugoslovanski klub je središče, okrog katerega se zbirajo poštenjaki, Srbi in Hrvati, in pride čas, ko bodo ti poštenjaki dobili vajeti državnih poslov v roke. Takrat bo treba pa rokave zavihniti, pa izkidati vse do zadnjega, da ne bo tako smrdelo pri glavi in se ne bo moglo reči, da je Jugoslavija kakor riba, ki je za nič, ker pri glavi smrdi. Mi hočemo pošteno in ugledno državo, ki jo bodo državljani ljubili, drugi pa spoštovali!

— — —

IZ DRUGIH DRŽAV.

Avstrija pripravlja nove carinske predpise, s katerimi hoče zaščititi svojo industrijo in svoje kmetijstvo. Ako ne bo naša država znala z modro trgovsko pogodbo teh carin izpremeniti, bomo imeli malo gospodarskega stika z Avstrijo. Za nas obmejne Slovence je pa velike važnosti, da moremo svojo živino in razne pridelke v Avstrijo izvažati.

Nemčija razpravlja, ali se naj bivšim vladarjem brez vsake odškodnine vzame njihovo premoženje. Ako se ne bodo pogodili, bodo imeli plebiscit, to je glasovanje, pri katerem mora dve tretjini glasov imeti, kdor hoče zmagati. — Bivši nemški drž. kancler dr. Wirth je šel v Rusijo, s katero je Nemčija napravila posebno pogodbo.

Francija se vojskuje s Turki v Maroku. Vodja Turkov Abd el Krim ni sprejel nobenega predloga za pomirjenje, nasprotno, v bitki pri Medjalu, so Turki z vso divjostjo napadli Francoze. V tej bitki je padlo 1500 Francozov.

Rumunija hoče postati cesarstvo. Letos obhajajo v Rumuniji 60letnico, odkar vlada v tej državi sedanja kraljevska rodovina. Pred l. 1866 je vladal v tej deželi knez Kus. Ker pa je bil krut, je ljudstvo komaj čakalo izpremembe. Zviti nemški državnik Bismark je to vedel, pa se mu je posrečilo, da je dal vjeti Kusa in Marijo Obrenovičevo, mater poznejšega srbskega kralja Milana, in so ga v Belgradu umorili, in vse Kusove prijatelje. Kus se je odpovedal rumunskemu prestolu. Vlado pa je sprejel Karl Hohenzollernski iz nemške cesarske rodovine. Ob priliki 60letnice, kar se je to zgodilo, hočejo Rumunijo, ki je po svetovni vojni postala velika, proglasiti za cesarstvo. Naša kraljica Marija je iz rumunske vladarske hiše. Rumuni niso Slovani, ampak Romani, kot Italijani in Francozi.

Poljska vlada je odstopila, dobili pa so že novo, kot pri nas. Z našo državo pripravlja Poljska posebne pogodbe, ki jo sestavlja posebni odbor. Pogodba pride v javno razpravo v narodno skupščino.

Dr. I. T.:

Spomini na lurško romanje.

Jeruzalem, Rim, Lurd! Katero katoliško srce bi ne hrepenelo po teh znamenitih svetih krajih? V zadnjih desetletjih ima zlasti Lurd privlačno silo, kakor za druge narode, tako za Slovence, ki so že dvakrat, l. 1896 in l. 1908, v večjem številu obiskali to Marijino svetišče. Ni čuda! Saj stoji podoba Brezmadežne, kakor se je l. 1858 prikazala blaženi Bernardki, v tolikih naših cerkvah in kapelah, da, skoro v vsaki slovenski hiši. Začetkom letošnjega leta se je v Ljubljani osnoval odbor za romanje Slovencev v Lurd. Na tozadevni poziv se je priglasilo 158 udeležencev, med temi približno ena tretjina iz Štajerske.

Odhod.

Velikonočni torek, 6. aprila, opoldne so se romarji zbrali na ljubljanskem kolodvoru. Med njimi sta bila dva škofa, dr. Karlin iz Maribora in dr. Mileta iz Šibenika. Vodstvo romanja je bilo v rokah vseučiliščnega profesorja dr. Lam. Ehrlicha in kanonika dr. Tom. Klinarja. Kmalu po 12. uri smo se poslovili od bele Ljubljane ter v veselem razpoloženju odrinili proti jugu, proseč Boga, naj nam pošlje svoje angelje, ki nas bodo spremljali na potu ter srečno zopet privedli domov.

Že črez dobri dve uri smo na meji, in v Postojni, kjer je še pred nekaj leti bila domača zemlja, nas prevzemejo laški vozovi in uradniki. Za pustimi kraškimi planotami nam zablišči pred očmi sinje Jadransko morje, in kmalu smo v Trstu. Med kratkim odmorom obkrožijo tamkajšnji slovenski verniki svojega bivšega nadpastirja, mu poljubljajo roko ter nudijo cvetlic in okrepčav . . . »Jaz sem dobri Pastir in poznam svoje, in moje poznajo mene.«

V večernih urah nas vlak odpelje črez beneške in lombardske ravnine v sredino severne Italije. V sredo jutro, 7. aprila, nas pozdravlja Milan, prestolnica sv. Karola Boromeja, čigar predzadnji naslednik je bil nekaj časa Ahil Ratti, sedaj papež Pij XI.

Potovanje.

Od Milana krene naša pot proti jugu. Ko se začne železnica dvigati črez Ligurske Alpe, zamenjajo paro z električno silo. Dočim občudujemo lepoto pokrajin in bogastvo industrijskih mest, drvi vlak navzgor preko drznih mostov in skozi nebroj predorov, ki nas spominjajo na Semmering ali Brenner, dokler ne prevozi višine ter se približa ligurskem delu Sredozemskega morja. Na velikanskem kolodvoru ponosne Genove obstojimo ob desetih predpoldne. Skupna pobožnost v bližnji cerkvi S. Giovanni, pri kateri je škof Mileta opravil sv. mašo ter kanonik dr. Klinar razložil romarjem namen našega potovanja, — po obedu pa ogled genovskega pokopališča Campo Santo, najlepšega na svetu, to dvoje nam najbolj ostane v spominu.

Proti večeru nadaljujemo pot ter dospemo pozno v noči na zadnjo italijansko postajo Ventimiglia. Tu prenočimo v udobnih posteljah, in v četrtek, 8. aprila zjutraj, vstopimo v francoske vozove.

Ves čas od Genove sem se vozimo tik ob morski obali, po takozvani Rivieri, mimo svetovnoznanih letovišč Menton, Monte Carlo, Monaco, Nizza, Cannes, Toulon. Naravna krasota teh južnih pokrajin se ne da opisati: Bujno cvetje, zlato sadje, dehteče mirte in oranže v zrcalu sinjemodre morske gladine — kakor koščck raja na zemlji. Verno srce nehote zahrepeni po Stvarniku lepote, po večni Lepoti . . . Med naravno krasoto pa umetno razkošne palače bogastva, blagostanja in blagožitja; le malokje kakšno znamenje vere v Boga: »Kako težko bodo bogatini prišli v božje kraljestvo!«

Po poldnevni brzi vožnji dospemo ob enih popoldne v zgodovinsko znamenito mesto Marseille. Tu sem sta prišli po vstajenju Zveličarjevem Marta in Marija Magdalena iz Betanije, in Lazar, ki ga je Jezus obudil od smrti, je bil v tem mestu prvi škof. — Po potrebnem okrepčilu obiščemo baziliko Notre Dame de la Garde, Marije Stražarice. Visoko nad morjem (153 m) stoji to svetišče. Kip Matere božje na stolpu je znamenje, ki mu velja zadnji pogled in pozdrav mornarjev, ko jadrajo v daljino. Kratek nagovor prelata dr. Tomažiča o svetovnem poslanstvu katoliške Cerkve po volji božji in želji Marijini, ter slovenske pete litanije tvorijo našo skupno pobožnost. Občudujoč pogled na marziljski zaliv in na širno morje, v katero tone večerno solnce, potem pa hitro nazaj na kolodvor, večerja in celonočna vožnja. V petek, 9. aprila, ob devetih zjutraj se znajdemo v Toulousu. Prva pot nas pelje v cerkev: tu se tudi v tujini čutimo domače. Skupno sveto mašo odsluži škof dr. Karlin; dekan Skubic pa povdarja misijonsko misel sv. Cirila in Metoda za zedinjenje vseh Slovanov v češčenju ene Matere Marije in v okrilju ene Matere Cerkve. — Po kosilu zopet v vagone! Po krajinah, podobnih deloma našemu

Nevednost

je često vir mnogemu trpljenju. Ali danes so že povsod razširjeni časopisi in so oni idealno sredstvo za razširjenje prosvete in vede. Tudi mi si prizadevamo našim čitateljem vedno služiti z dobrim nasvetom. Pri prehlajenju, ki sedaj tako lahko nastopi in pri vedno pogostejših reumatičnih bolečinah bi Vas hoteli spomniti na že 27 let priljubljeno in preizkušeno domače sredstvo in kosmetikum: Fellerjev blagodišeči »Elsaflujd«. Kot mazilo zoper reumatične bolečine in v vseh slučajih, kjer je drgnenje potrebno, hitro deluje. Odpravlja nahod, dela neobčutljivim za hladni zrak, je enako dober za oči, ušesa, zobe in glavo vrat in usta. Odznotraj in odzunaj je močnejši in bržega delovanja kot francosko žganje. 6 dvojnatih ali 2 veliki specijalni steklenici za 63 din., 12 dvojnatih ali 4 specijalne steklenice za 99 din., 36 dvojnatih ali 12 specijalnih stklenic za 250 din., že obenem z zabojem in s poštnino razpošilja po povzetju ali proti naprej vposlanem denarju: lekarnar Eugen V. Feller v Stubici Donji, Elsatrg 341, Hrvatska. — Poedine steklenice Elsaflujda se dobijo v lekarnah in sorodnih trgovinah za reducirano ceno 9 din.

Italija se zelo raduje, ker se je Amerika odločila, da bo uredila račune z Italijo. Fašisti izrabljajo to seveda kot znak odobrenja njihovega nasilja, kar pa ni pravilno. Ako se že res štejejo za tako veliko in močno državo, kaj se potem bojijo mrzlega kamenitega kipa slovenskega pesnika Vilharja, ki so ga pretekle dni ponesnažili? Italiji Jugoslavija ne sme zaupati! Zdaj daje Italija velika posojila Grčiji in Rumuniji, s tem bo seveda zopet imela še več vpliva na Balkanu.

— — —

ZADNJE POLITIČNE NOVICE.

V radikalni stranki sta se hudo spoprijela Pašič in Ljuba Jovanovič. Vsi so upali, da bo zmagal Jovanovič, vendar se mu to za enkrat še ni posrečilo. Ljuba Jovanovič je bil izključen iz radikalne stranke, vendar pa ima 28 poslancev za seboj. Boj se bo nadaljeval.

Radič se je pobotal s svojimi odpadniki Nikičem in Šuperino. To je pač znamenje popolne politične oslabelosti Radiča, ki mu je le za vladine jasli. Prvokrat na vprašanja ni več odgovarjal, ga menda jezik boli, s katerim je že toliko hudega povzročil Hrvatom, Slovencem in vsej državi.

Samostojno kmetijske stranke ni več! Preteklo nedeljo so v Ljubljani pokopali samostojno kmetijsko stranko in si zopet dali novo firmo, ker pod staro ne gre več. Vsako leto drugo ime, pa vedno isti ljudje — a slovenski kmet ve, kaj to je!

Kaj je novega?

Odlikovanje. Sveti oče Pij XI. je z 20. aprilom t. l. sprejel preč. monsignora Janeza Krst. Vreže, profesorja na drž. moškem učiteljišču v Mariboru, med svoje častne tajne komornike. Dolgoletnemu sotrudniku častita iskreno k zasluženemu odlikovanju jubilant »Slovenski Gospodar«!

Duhovniške spremembe v lavantinski škofiji. Nastavljeni so: č. g. Karel Lampert, župnik na Pernicah, za provizorja pri Sv. Ožbaltu ob Dravi; č. g. Blaž Brdnik, kaplan pri Sv. Tomažu pri Ormožu, za provizorja v Pernicah; č. g. Ivan Jerič, kaplan v Ljutomeru, za kaplana v Mursko Soboto; č. g. Leopold Arko, kaplan v Selnici ob Dravi, za II. kaplana v Žalec; č. g. Presnik Jožef, kaplan v Št. Janžu na Drav. polju, za II. kaplana v Ljutomer; č. g. Ivan Greif, kaplan v Turnišču, za kaplana v Beltince; č. g. Jožef Hauko, kaplan v Murski Soboti, za kaplana v Turnišče; č. g. Andrej Stakne, novomašnik v Braslovčah, za kaplana v Selnico ob Dravi; č. g. Stanislav Cajnkar, novomašnik pri Sv. Tomažu pri Ormožu, nastavljen začasno v pomoč istotam.

Podelitev sv. birme v lavantinski škofiji se v mesecu majniku vrši: pri Sv. Jakobu v Slov. gor. dne 15. maja; v Jarenini dne 16. maja; v Št. Ilju v Slov. gor. dne 17. maja; pri Sv. Juriju na Pesnici dne 18. maja; v Svečini dne 19. maja; pri Spodnji Sv. Kungoti dne 20. maja. V Mariboru se podeli sv. birma na binkoštno nedeljo kot običajno.

Zakaj se vsiljuje »Domovina«? Na tisoče komadov tega ostudnega lista, govori se o 25.000, se meče teden za tednom med naše dobro ljudstvo, dobivajo ga naši najboljši možje, pa tudi fantje, celo dečki. Kaj vendar hočejo gospodje v Ljubljani? Ali tako iskreno ljubijo naše kmetsko ljudstvo? Ali hočejo sami kmetovalci postati? Kaj še, saj se dolga leta niso brigali za kmeta; le zdaj, ko so v sili, bi ga radi potegnili na svojo stran. Poglej ribiča, kako ribari! Tudi on kupi sira za ribe, poišče črve in kruha in vtakne vse skrbno na trnek, mar misliš, ribam v korist? Ali iz same ljubezni do njih? Oh ne, le vloviti jih hoče, in ko jih ima, je konec skrbi in ljubezni, ne dobijo več sira, ne črvov, ne kruha; sir in kruh zdaj rajši sam poje, ribe pa čaka kletka in smrt. Tako nekako izgleda tudi ljubezen gospodov okoli »Domovine« do kmeta! Dr. Žerjav ga potrebuje za prihodnje volitve, da bi zanj glasoval, to je edini namen »Domovine«. Samo dva poslanca ima Žerjavova stranka v Sloveniji, upala je, da jih dobi vsaj pet; zato se trudi na vse kriplje, da bi se pomnožil Žerjavov generalni štab; drugače je njegova stranka v Beogradu velika ničla. Zato ne štedi z denarjem; a vendar, kakor vsiljive vlačuge pošteni svet ne mara, tako se tudi naše verno ljudstvo ne mara vjeti v zanjke »Domovine«, ampak zapira pred njo skrbno svoja vrata. Prav tako! Drugače boš račun za »Domovino« plačalo ti, slovensko ljudstvo! Ostani zvesto Bogu in svoji slovenski domovini, Žerjavovi »Domovini« pa pokaži vrata!

Odgovor kmetov Volksstimmi v zadevi razdeljene gmajne (pašnika) v občini Sv. Miklavž. Bil je že zadnji čas, da se je ta zanemarjen svet potom agrarske operacije razdelil. Te pašnike poznamo v nizkih legah pod imenom gmajne. Navadno so to tako zanemarjena zemljišča, da jih je žalost gledati. Namesto dobre paše, raste po takih prostorih vsakovrstna šara, plevel, trnje in grmičevje. Vsa slika takih pašnikov nam razodeva, da ni nobenega pravega gospodarja in da izkorišča vsak to borno pašo in les, kakor hoče in more. Nihče se ne briga za čiščenje in obdelovanje takih prostorov, ampak nasprotno, vsak gleda edino na to, kako bi tak pašnik izrabljal, če pa pride potem do razdelitve, se pa vsak potrudi, da ga obdela. To je dokaz pri Sv. Miklavžu. Na drobno razdeljen svet je že izčiščen in obdelan, so že njive in travniki. Nasprotno pa isti del, ki ga ima 12 kočarjev še skupaj, je tako zanemarjen, kakor poprej. — Kmetje se zahvaljujejo agrarni direkciij v Ljubljani za to razdelitev, ker sedaj imamo kmetje in država korist.

Glavna zborovanja Zveze slovenskih vojakov iz svetovne vojne (ZSV). Prvo veliko zborovanje ima letos zveza dne 25. julija v Šmartnem ob Paki (Sav. dolina), ko se bo tam odkril veličasten spomenik; tega bratskega sestanka in odkritja naj se prav posebno udeležijo naši tovariši iz mariborske oblasti, zlasti kraji: Celje, Gornjigrad, Slovenjgradec. — Občni zbor in glavni sestanek pa je zopet določen po izrecni želji pretežne večine mož vseh strank na B r e z j a h dne 8. avgusta 1926. Ondi je utelešena duša našega naroda, ondi na belem dvorišču Gospe miru in sprave se naj odpočije s trpljenjem prenasičena duša mož trpinov iz vojne! Tovariši! Mi smo tolmači Vaše odločne volje, zato na svidenje dne 8. avgusta 1926 v tem ljubkem kraju naše divne Gorenjske! Vse že pravočasno, zlasti polovično vožnjo, uredimo. Zaupniki, oglašajte se in naročajte znake Zveze! — Glavni odbor ZSV v Ljubljani.

Smrtni slučaji pri Sv. Ani v Slov. gor. V soboto, dne 17. t. m., smo zagrebli ob številni udeležbi ljudstva obče spoštovano in priljubljeno ženo in mater, ki je zapustila sedem nedoletnih otrok, med temi je zadnji komaj teden star, Lizo Urbanič, rojeno Ornik, posestnico na Ščavnici, v 43. letu svoje starosti. Marsikatero oko je bilo solzno, ko smo se poslavljali od raj ne pri odprtem grobu. Kako tudi ne! Bila je dobra vsakemu, rada je pomagala z nasvetom, še bolj pa dejansko. Krščansko je vzgajala svoje otroke, s svojim dobrim možem je nad 18 let živela v tihem, poštenem in vzglednem zakonu. Veliko je žrtvovala za cerkev in za naš novozgrajeni Društveni dom. Ohraniti jo hočemo v hvaležnem spominu. Mnogim je bila botra pri krstu in pri birmi, tako jo bodo tudi ti pogrešali, ker niso nikoli prazni odšli. Upamo, da ji bo Vsemogočni njeno veliko darežljivost obilno poplačal. Potrtemu možu, našemu navdušenemu pristašu, ter žalostnim, osamelim otrokom in sorodnikom naše odkrito sožalje! Rajni Lizi pa svetila večna luč! — V nedeljo, dne 18. t. m., smo zagrebli Marijo Eferl iz Žic, mater rajnega č. g. Matija Eferl. V pondeljek, dne 19. t. m. Filomeno Weingerl in Franca Zadravec; v torek, dne 20. t. m., Marijo Weinhandl; v četrtek, dne 22. t. m., Jero Švajgler, roj. Weinhandl, ter mater njenega moža Rozo Švajgler, vsi iz Ščavnice. Poprejšnji petek pa Marijo Zemljič, p. d. Vrabl iz Bačkove. Toliko mrličev iz ene občine v enem tednu že dolgo ne pomnimo. Vzrok: »španska.« — Vsem umrlim daj Gospod večni mir in pokoj!

Umrl je v Venčeslu pri Slov. Bistrici v 80. letu svoje starosti daleč naokrog dobro znani korpeljski mlinar Jernej Repič, mož stare korenine in stare poštenosti. Pred desetimi dnevi smo pokopali njegovo ženo Marijo, da bosta skupaj počivala, ki sta skupaj hodila skozi življenje celih 47 let. Naj bosta tudi njuni duši združeni v deželi večne ljubezni!

Smrt dveh starcev na Polenšaku. Spet se je oglasila v naši fari bela žena in je v kratkem času pokosila dva najstarejša farana. Prva je zapustila ta svet Marija Vojsk, užitkarica iz Lasigovec, stara 80 let. Rajna je bila dalje časa bolana in jo je revmatizem popolnoma sključil. Njej je sledil Valentin Visenjak, star 83 let, tudi iz Lasigovec. Rajni se je udeležil vojske v Šlezvig-Holštajnu in na Češkem leta 1866. Rad je pripovedoval, kako so se s Prusi tolkli. Obadva počivajta v miru!

Novice od Sv. Andraža v Slov. gor. Na sedmini za pokojno Marijo Nedeljko v Vitomarcih so darovali pogrebiči 104 dinarjev za dobre namene, med temi 50 din. za Dijaško kuhinjo v Mariboru. — Pred dobrim tednom je uničil požar viničarsko poslopje s prešo in vinsko posodo tukajšnjemu vrlemu kmetu Rižnar Francu v Smolincih. Zažgali so fantalini s cigaretami. Starši, pazite zlasti na šoli odrasle fante, da se ne pripeti še več nesreč. Koliko boljše se obrne denar za dobro berilo, n. pr. za »Slovenskega Gospodarja«, kakor pa za cigarete, ki zdravju škodujejo, prav nič pa ne koristijo!

Razno od Sv. Bolfenka v Slov. gor. V kratkem presledku sta umrli v Bišu dve ugledni kmetici: dne 6. aprila Terezija Kramberger, roj. Čeh, in dne 18. aprila Elizabeta Krajnc, roj. Pihler, obe po dolgotrajni in mučni bolezni. Prva zapušča edino, sedem let staro hčerko, druga moža in pet odraslih otrok. Na sedmini druge se je nabralo za Dijaško večerjo 50 D. Bog plati! — Za župana občine Trnovska ves je bil izvoljen Jakob Mohorič, kmet v Trnovcih št. 48; Mat. Kocmut namreč ni sprejel županske službe. Tako je

---

Krasu, večinoma pa našim Slovenskim goricam in poljanam, se bližamo svojemu cilju. Ob ¼6 popoldne zazremo v ozki dolini tri vitke stolpe — v Lurdu smo!

V Lurdu.

Na kolodvoru nas prijazno sprejmejo tajnik lurškega škofa ter dva slovenska bogoslovca, ki študirata v Parizu. V hotelu Richard ob desnem bregu reke Gave se nam odkaže stan za tri dni. Navzlic utrujenosti ne strpiš v sobi. Preko mosta stopiš v diven, do ½ km dolg, od divjih kostanjev obkrožen park. V ravni črti proti zapadu se med zelenimi nasadi vrstijo kip sv. Mihaela, visok križ, razodetje Srca Jezusovega sv. Mariji Marjeti, lani svetnikom prišteti župnik sv. Janez Vianney, in v nadnaravni velikosti soha lurške Gospe z bl. Bernardko. Sledi prostran trg, spominjajoč na trg sv. Petra v Rimu. Ob zapadni strani trga vhod v spodnjo, roženvensko cerkev. Za to cerkvijo, v višini njene kupole in obeh stranskih stolpov, se dviga visoko gor v nebo veličastna lurška bazilika, pod katero se nahaja še tretja, podzemeljska cerkev ali krypta. Sem gor vodijo ob obeh straneh roženvenske cerkve kamenite stopnice, ali pa zložna pot nad visokim obzidjem, ki začenja ob koncu parka, obkrožuje trg pred cerkvijo, ter se dviga navzgor proti baziliki . . .

Pa za sedaj, samo en pogled na ta trojni, in vendar enotni stavbni umotvor. Vleče te drugam. Skozi obok v obzidju kreneš na desno. Po cesti med severno steno skale, ki nosi baziliko, in med reko Gave — nekaj sto korakov, pa si v votlini, kjer se je l. 1858 prikazovala Brezmadežna preprosti deklici Bernardki.

Gor v desnem kotu temnega skalovja preblažena Devica v znani podobi lepe Gospe, v snežnobeli obleki, z višnjevim pasom, s sijajem okrog glave, z rožnim vencem na roki. Njej v vznožju se lahno zibljе pravkar razcvetela divja roža. Pred duplino je železna pregraja z vhodom na desni in z izhodom na levi strani. Znotraj za pregrajo preprost oltar. Pred vhodom na desni primerna prižnica. Na okroglem stojalu med altarjem in pregrajo, kakor tudi za altarjem, gori nebroj sveč; prinašajo jih verni častilci Marijini, ki se vrstijo v procesijo okrog altarja. Prostor pred pregrajo je poln ljudstva na kolenih, zatopljenega v molitev. Nad vsem nemoten mir in skrivnostna tišina. Uho ti ujame le šepet iz srca kipečih prošenj, vzdihe v Marijino pomoč zaupajočih bolnikov, in žuborenje čiste čudežne studenčnice, ki jo zajemajo in s katero se krepčajo romarji iz treh izlivov ob levi strani votline. Siloma se pripogneš in poklekneš. Rad bi skril solze ganotja, pa ne moreš! Sem-li vreden stati in klečati na tem svetem kraju, kjer je skrivnosten, pa očividen stik med nebom in zemljo?!

Prehitro nam je minil čas v Lurdu. Že v petek zvečer smo se udeležili velikanske procesije z lučkami, katero so priredili pariški dijaki, nad 4000 po številu. Tudi v slovenskem jeziku je ubrano donela pred lurškimi svetišči znana pesem: Ave, ave, ave Marija! Slična procesija v manjšem obsegu se je ponovila v soboto in v nedeljo zvečer.

V soboto šele smo si natančneje ogledali zgoraj omenjene tri cerkve in druge znamenitosti. Pred votlino smo imeli skupne sv. maše v soboto, nedeljo in pondeljek zjutraj okrog 8. ure. Tam sta maševala oba presvetla škofa, in nekateri drugi, po žrebu ali dogovoru določeni duhovniki. Slovesno procesijo z Najsvetejšim, ki se pomika od čudežne jame po parku in trgu pred roženvensko cerkev, in med katero prejmejo posamni bolniki blagoslov s presvetim Rešnjim Telesom, je vodil v soboto popoldne škof dr. Mileta, v nedeljo popoldne pa škof dr. Karlin. V noči od sobote na belo nedeljo smo imeli pobožnost v zgornji baziliki: od 10. do 11. molitvena ura, od 11. do 12. pridiga g. župnika Šoba, o polnoči okrog 25 svetih maš s skupnim sv. obhajilom. Prosti čas so posamni romarji porabili za zasebno pobožnost v votlini, v cerkvah, na Kalvariji s 14 postajami križevega pota, za obisk Bernardkine rojstne hiše, za nakupovanje spominkov, pa tudi za izlete v bližnjo okolico.

Lurški škof, 83letni dr. Franc Schöpfer, je sprejel škofa dr. Karlina in romarski odbor ter nam je dal izporočiti, da se veseli našega prihoda, da nas ljubi in blagoslavlja, da moli za nas ter nam želi po priprošnji Matere božje izpolnjenje naših želj.

V pondeljek, 12. aprila, predpoldne smo se s skupno sv. mašo in z govorom kanonika Časla poslovili od lurške Gospe. Zopet in zopet smo se ozirali nazaj na milo podobo v votlini. Bilo nam je pri srcu, kakor otroku, ki se mora ločiti od matere ter oditi na daljno pot . . .

Ob ½ dveh popoldne smo zasedli svoje prostore v vlaku, in v nepretrgani vožnji prepotovali daljavo, kakor iz Rima do Maribora. Škof dr. Mileta je zavoljo obolelosti ostal v Lurdu. V torek, 13. aprila zjutraj ob pol sedmih smo bili v Lyonu.

prišla županska čast nazaj na staro mesto in v staro družino, kajti tudi oče novega župana je bil mnogo let trnovski župan, on sam pa je svak nepozabnega Jakoba Čuček. — V soboto, dne 1. maja, začne pošta zopet voziti; vožnja se je poverila poštarju V. Zorku pri Sv. Andražu. Tako bomo zopet imeli čast, pozdraviti starega znanca, Zorkovega šimelna, ki nam je vozil pošto že l. 1919. Da bi le pošta šla nekoliko prej, tako da bi prišla na Ptuj že ob 8. uri! Tako bi se izplačala vožnja, kajti v treh urah se da marsikaj opraviti v mestu, in kdor bi hotel iti na vlak, bi tudi pravočasno prišel na kolodvor. — Zadnjo nedeljo je bil občni zbor hranilnice in posojilnice. Letni račun je jako ugoden; posojilnica stoji na trdni podlagi in zasluži zato vsestransko zaupanje. Na mesto umrlega odbornika Jakoba Čuček je bil v načelstvo izvoljen Franc Vršič, kmet v Trnovcih, v nadzorstvo pa Anton Simonič, kmet tudi v Trnovcih. — Ljubljanske »Domovine« nihče ne mara; prej so jo ponujali možem, ko so jo ti odklonili, se je vsiljevala fantom, zdaj jo dobivajo že dečki, ki so komaj zapustili šolo. Presneto slabo se mora goditi g. dr. Žerjavu, da že fantiče kliče na pomoč. Toda otrokom dajati slab list v roke, se imenuje zapeljevanje in to je greh zoper 5. božjo zapoved!

Razno iz Gornje Radgone. V nedeljo, dne 2. maja po osmi sv. maši se vrši v posojilnični pisarni občni zbor gornjeradgonskega prosvetnega okraja. Včlanjena društva naj pošljejo na zbor predsednika in tajnika, če pa so ti zadržani, naj pridejo drugi odborniki. Samoposebi je umevno, da so dolžni občnega zbora se udeležiti vsi okrajni odborniki. — Z ozirom na to, ker ordinirata v Gornji Radgoni dva zdravnika, je ljutomerski srezki poglavar izdal naredbo, po kateri se radgonskim zdravnikom ne dovoljuje, izvrševati zdravniški poklic v Jugoslaviji. Bodočnost bo pokazala, kako se bo upoštevala imenovana naredba. — Nova bolezen, ki se je pojavila širom Slovenije, tudi v naši župniji precej razsaja. Ponekod je vrgla kar vse družinske člane v posteljo. Smrtnega slučaja vsled tega hvala Bogu še nimamo. — V pondeljek, dne 26. aprila, sta bila v cerkvi sv. Petra poročena Jakob Zemljič, poduradnik finančne kontrole, in Matildka Škerlec. Ženin in nevesta izhajata iz družin, ki so vedno zvesto podpirale našo stranko in vse naše katoliške organizacije. Želimo obilo sreče! — Končali smo s pobiranjem članarine krajevne organizacije SLS. Priznati moramo, da kažejo občine precej strankine zavednosti. Pohvaliti moramo zlasti Stavešince in Stavenski vrh! Čudimo pa se, da je ena občina, ki ima naročenih toliko dobrih listov, pri članarini popolnoma odpovedala. Upamo, da bo drugo leto malo boljše! Vsem zaupnikom, ki so prevzeli in izpeljali to težko nalogo, izrečemo na tem mestu javno hvalo!

Umrl je dne 13. aprila Jurij Pesjak, p. d. Bajtnar v Kozjaku, na posledicah v vojni dobljenih ran, ki so se znova odpirale in gnjile. Pridružilo se je še pljučno vnetje in sicer tako krepki, mladi mož je moral v par dneh podleči. Bil je star komaj 46 let in zapušča globoko žalujočo vdovo s tremi nedoraslimi otroki. Težko prizadetim naše iskreno sožalje, rajnemu pa naj sveti večna luč!

Obupni klic iz celjske okolice. Slišimo, da se kljub vsem našim prošnjam in protestom misli rešiti šolsko vprašanje nam v nasprotnem smislu, to se pravi: v našo največjo gospodarsko škodo. Ali ste res udarjeni s slepoto, da ne sprevidite, da nas z ogromnimi potroški za novo šolo tirate naravnost v našo gospodarsko propast. 6,000.000 dinarjev, ali 24,000.000 kron, to je velikansko breme, ki mora streti najmočnejša ramena. Pravite, da bomo 15 let odplačevali ta dolg. Mnogi že prvo leto ne bodo zmogli svote, ki jim bo nakazana, kaj šele deseto leto, ko bo že vrednost denarja petkrat večja in cene pridelkom in živini petkrat manjša. Strahu in groze se že tresemo pred novimi davki, ki nam jih bo naložila država v kritje 13milijardnega državnega proračuna in sedaj nam še pa hočete naložiti ogromne občinske doklade! Kje za božjo voljo pa naj vzamemo mi kmetje denar? Na ta način moramo priti vsi na boben. Ni prehud izraz, če rečemo, da je to hudodelstvo, ker bi se lahko rešilo šolsko vprašanje z desetkrat manjšimi stroški, pa tako, da bi bilo res nam vsem okoličanom v korist. Zopet prosimo, imejte usmiljenje z nami, ne spravljajte v nevarnost naših domov, ne tirajte nas na beraško palico!

Smrt vzor-mladeniča v Šoštanju. «Ni hujšega gorja na svetu, kot src ločitev pretrpeti.« To smo čutili mi vsi ob nenadni smrti našega najboljšega mladeniča Martina Hrastnik. V sredo, dne 15. t. m., zvečer, je bil še kot prvovrstni igralec pri vaji za »Miklovo Zalo« vesel in zdrav, a drugo jutro so ga našli mrtvega: počilo mu je srce. Kot dober pevec je še navdušeno pel tisto lepo: »S cvetlicami te venčamo«, ki se konča s prošnjo: »Pred tvoj obraz pokleknemo — usliši nas, te prosimo.« Kdo je mogel slutiti, da je to njegova zadnja pesmica na tem svetu! Rajni je bil povsod v prvih vrstah pri naših katoliških društvih. Tri leta je bil prednik fantovske Marijine družbe, od ustanovitve leta 1920 pa do smrti njen delaven in navdušen predsednik, dve leti predsednik šaleške orlovske srenje, nad vse požrtvovalen dobrotnik Društvenega doma, najboljši naš igralec, skozi 15 let najbolj zanesljiv cerkveni pevec in sploh za vse dobro vnet, a kar je glavno, vedno vzornega in neomadeževanega življenja. Kot tovarniški delavec je moral slišati mnogo pikrih opazk in zasmeha, a ostal je značajen in neustrašen vsikdar. Po značaju je bil vesele narave, tako da ga je vsakdo moral rad imeti. To njegovo izredno priljubljenost je zlasti pokazal veličasten pogreb in ogromna udeležba ga ljubečih src. Pokopali so ga njegovi Orli, katere je res bratsko ljubil in ki so prihiteli celo iz Celja in iz Savinjske dol. z zastavami. In ko so mu v ganljivih besedah govorili v slovo č. g. kaplan Gril, J. Koren in Fr. Turnšek v imenu Orlov, ni ostalo suho nobeno oko. Dragi, nepozabni Tine! Kako zelo te pogrešamo! Pri Orlu, pri pevskem zboru, igrah, nastopih, stavbi Društvenega doma in vsepovsod, zlasti pa v življenju, ker nam ne sveti več vzgled Tvojega vzornega življenja! Bog bodi Tebi bogat plačnik, mi pa ob Tvojem spominu sklenemo hoditi po Tvojih stopinjah, da se gotovo zopet snidemo pri našem skupnem večnem cilju. Časten Ti spomin!

Smrt uglednega moža. V Zagorju je umrl, komaj 54 let star, na posledicah španske bolezni ugleden posestnik in spoštovan mož iz Gaberja, Franc Vovk, p. d. Cerovški. Bil je skrben gospodar, ljubezniv mož in dober oče štirih otrok, katere je vzgajal v vzglednem krščanskem duhu. Bil je dolgo let cerkveni ključar farne in romarske cerkve v Zagorju. Njegovo priljubljenost je pokazal pogreb, katerega so se udeležile cele množice ljudstva. N. p. v m.!

Zločin brez primere. V Rušah se je izvršil zločin, kakoršnih je hvala Bogu malo, a še teh ne bi bilo treba. Zločinci, do zdaj še neznani, so nasekali starejša sadna drevesa, da bodo usahnila, mlajša pa polomili, vsega skupaj nad 100 dreves.

Od poroke v smrt. Preteklo nedeljo so se svatje Filip Kopač, mizarski mojster, njegova nevesta Marija in njegov brat in sestra peljali z avtomobilom od poroke. Na nekem ovinku sta počila gumija na dveh kolesih in vsi so zleteli iz avtomobila. Ženin se je pobil, da je kmalu na to umrl, njegov brat in sestra sta težko ranjena, nevesti z voznikom pa se ni ničesar pripetilo.

Davek na brado. Ruski car Peter Veliki je uvedel davek na brado. Taksa je bila zelo visoka. Radi tega so nosili brade le bogati ljudje. V tisti dobi je bila brada znak bogastva.

Modra bolezen. V Moskvi so zadnje čase ugotovili več slučajev takozvane »modre bolezni«. To je neka tropska bolezen, ki se v zmernem pasu jako redko pojavlja. Glavni znak je, da bolnikova koža pomodri. Pravijo, da bolezen ni nalezljiva.

Nedavno so na Angleškem tekmovali, komu bo z enim zažigom tobak v pipi najdalje gorel. Prvenstvo je odnesel oni, ki mu ni ugasnila 1 uro in 32 minut. (To je moral biti gotovo lonec in ne pipa!)

Kitajci použijejo 4000 ton lilij na leto kot solato. Japonci pa jedo krizanteme.

Prve klobuke je l. 1404 izgotovil v Parizu neki Švicar. V Angliji so jih začeli izdelovati šele l. 1510.

Birmanci in botri, pozor! Mariborski urar Mirko Klemen na Koroški cesti ima za birmance po najnižjih cenah lepe in dobroidoče ure, verižice in za deklice vratne verižice v srebru in zlatu.

Žrebanje loterije v korist Društvenega doma pri Sv. Antonu v Slov. gori., ki bi se imelo vršiti dne 2. maja, je preloženo.

Obrtna, trgovinska, tvorniška in železniška terminologija. Nemško-slovenski del. Zbral Henrik Podkrajšek, profesor na tehniški srednji šoli v Ljubljani. — Slovar obsega sedemnajst tiskovnih pol v priročni obliki in stane vezan 60 dinarjev.

NAČRT DOBITKOV EFEKTNE LOTERIJE

Jugoslovanske orlovske zveze za zgradbo »Stadiona«.

I. glavni dobitek: spalnica za 2 osebi iz mahagonija 25.000 D; II. glavni dobitek: novo motorno kolo 20.000 D; III. glavni dobitek: blago za nevestino opremo 15.000 D; IV. dobitek: srebrn servis za 6 oseb 10.000 D; V. dobitek šivalni stroj 5000 D; VI. dobitek: moško kolo 3.500 D; VII. dobitek: kuhinjska posoda 2.500 D; VIII. dobitek: blago za moško obleko 1.500 D; IX. dobitek: blago za žensko obleko 1.200 D; 5 dobitkov: srebrna moška ura, lestenec, stenska ura, 2 kineški vazi, pisalno orodje po 1000 D — 5000 D; 5 dobitkov: servis za kavo, vreča moke, zaboj sladkorja, jedilno orodje za 6 oseb, moški dežni plašč po 750 D — 3.750 D; 10 dobitkov: ženski dežni plašč, čajna garnitura, usnjata torbica, električni likalnik, 12 parov ženskih nogavic, 2 prešiti odeji, posteljna garnitura, 6 samoveznic, kuhinjska aluminijeva posoda, kovček po 500 D — 5000 D; 10 dobitkov: Jurčičevi zbrani spisi, ženski dežnik, palica s srebrnim ročajem, 12 robcev, nahrbtnik, 12 parov nogavic, budilka, stojalo za cvetlice, podoba z okvirjem, namizna svetilka, aktovka, listnica, doza za cigarete, ogledalo po 250 D — 3.750 D; 50 dobitkov po 100 D — 5.000 D; 100 dobitkov po 50 D — 5.000 D; 100 dobitkov po 25 D — 2.500 D; 200 dobitkov po 20 D — 4.000.

— — —

Najlepši spomin na sv. birmo je lep molitvenik. Take molitvenike ima v veliki izbiri Tiskarna sv. Cirila v Mariboru, kjer se lahko dobijo, in sicer s poštnino vred po sledečih cenah:

Češčena Marija — rdeča obreza po D 13.75, 16.50;
zlata obreza po D 15.—, 16.50, 19.—, 48.—, 53.—.
Bog s teboj — rdeča obreza po D 16.50;
zlata obreza po D 19.—.
Oče naš — rdeča obreza po D 9.75;
zlata obreza — bele po D 25.—, črne D 25.—.
Kam greš — zlata obreza po D 19.—, 28.—, 34.—.
Zdrava Marija — rdeča obreza po D 16.—;
zlata obreza — črne po D 23.—, 41.—, 45.—, 31.—, bele po D 34.—.
Angelček — zlata obreza — črne po D 20.—, 25.—, 27.—, 33.—, bele po D 21.—, 24.—.
Prijatelj otroški — preprosta vezava rd. po D 7.50, 8.50.
Kvišku srca — zlata obreza po D 26.—, 36.—, 37.—, 56.—.
Rajski glasovi — zlata obreza po D 36.—, 40.—, 47.—, 53.—, 59.—, 61.—, 64.—, 76.—, 85.—.
Nebesa naš dom — zlata obreza po D 43.—, 68.—, 80.—, 90.—.
Spomin na Jezusa — zlata obreza po D 17.—.
Otrokova pobožnost — zlata obreza po D 15.—.
Ključ nebeški — zlata obreza po D 24.—.

Šmarnice za leto 1926 »Marija vrtnica našega srca« ali »Šmarnični misijoni« so ravnokar izšle. Dobijo se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Stanejo po pošti 26.50 D

Lyon, Ars, Paray le Monial.

Po Lurdu smo obiskali še druge znamenite kraje. Na lyonskem kolodvoru so nas čakali avtomobili. V pet četrt urah prevozimo rodovitna polja proti severovzhodu od mesta, in smo okrog devetih predpoldne v prijazni vasi Ars, kjer je v prvi polovici preteklega stoletja tako blagoslovljeno deloval l. 1859 umrli in lani na binkoštno nedeljo svetnikom prišteti župnik Janez Vianney. V med tem povečani župnijski cerkvi se zberemo pred nestrohnjenim truplom svetnika, škof dr. Karlin služi skupno sv. mašo, duh. svetovalec Markež opiše vzor dušnega pastirja. Sedanji arski župnik Msgr. Convers nam prijazno razkaže in razloži vse znamenitosti cerkve in Vianneyjevega stanovanja. Po blagoslovu z Najsvetejšim se vrnemo v Lyon.

Okrepčani v veliki kolodvorski restavraciji, se odpeljemo popoldne z železnico proti severuzahodu ter dospemo ob desetih po noči v Paray le Monial. Nastanimo se v hotelu prav nasproti svetišču, kjer se je v letih 1673—75 razodevalo presv. Srce Jezusovo sv. Mariji Marjeti Alacoque.

Naslednjo sredo, 14. aprila, ob pol desetih predpoldne, odsluži škof dr. Karlin pri altarju razodetja, tik krste imenovane svetnice, sv. mašo. Kakor povsod drugod, tako tudi tukaj zbuja pozornost milo in ubrano slovensko petje. Po izpodbudnem nagovoru jezuita P. Tomca se izpostavi Najsvetejše. Vsi se glasno posvetimo božjemu Srcu. Sedaj vzame Presvetli zlato knjigo slovenskih, presv. Srcu posvečenih družin, ter jo položi na korporale tik Najsvetejšega s prisrčnim nagovorom: »Gospod Jezus, tukaj ti prinašam zlato knjigo, v katero je vpisanih nad 10.000 slovenskih družin. Sprejmi jo in stori, da bodo te in vse ostale slovenske družine, da bomo vsi zapisani v Tvoje božje Srce — — —«

Rad bi ga poznal, kogar ne bi pretresel ta svečani trenutek v dno duše in srca!

Nepozabljiv bo nam tudi poziv dr. Ehrlicha pri popoldanski molitveni uri pred Najsvetejšim, naj tukaj in pozneje doma prosimo presveto Srce, da bodi kralj slovenskemu narodu kot takemu in naj ga združi v eno celoto!

Vrnitev.

Zvečer se vrnemo v Lyon, kjer nam je pripravljeno prenočišče. V četrtek, 15. aprila, zjutraj odrinemo po kratkem ogledu nekaterih znamenitost proti vzhodu, se vozimo po krasnih dolinah med visokimi snežniki mimo jezera Bourget in toplic Aix le Bains, si odpočijemo v slovitem savojskem mestu Chambery, dospemo proti večeru v bližino Mont-Blanca, izginemo pri zadnji francoski postaji Modane v blizu 15 km dolgem predoru Mont-Cenis, ter kmalu po polnoči, v prvih zjutranjih urah 16. aprila obstojimo v Turinu na Italijanskem. Po potrebnem odpočitku nas združi skupna pobožnost v sloviti cerkvi Marije Pomočnice pri Salezijancih, ki nas spominja Don Boska in njegovega dela za mladino. Opoldan nadaljujemo potovanje do Milana, tam si po obedu ogledamo mesto in stolnico sv. Karola Boromeja. Mnogi se ne ustrašijo truda ter gredo na streho in v stolp, ki je najlepši spomenik gotskega sloga.

Zvečer na vlak in v soboto, 17. aprila, ob petih zjutraj zremo zopet Adrijo s Trstom in še istega dne smo malone vsi na svojem domu.

Smelo rečemo, da so naši romarji povsod, kjer so se vozili in kjer so se mudili, napravili tudi na tujce dober utis. Kdor bi trdil nasprotno, bi jim delal veliko krivico. Pa tudi mi smo našli povsod uljudnost, prijaznost in postrežljivost. Spomini na Lurd in druge svete kraje, ki smo jih obiskali, bodo nam vse življenje najdražji in najlepši spomini.

Naša društva.

Krščanska ženska zveza v Mariboru priredi dne 10. in 11. julija izlet v Rajhenburg. Udeleženci naj se prijavijo do 15. maja pri odbornicah, pismene prijave naj se pošljejo na predsednico g. Bauman Katarino, Cvetlična ulica št. 23. — Natančnejši spored se pravočasno objavi.

Katoliško izobraževalno društvo v Krčevini proslavi letos 1. majnik na posebno slovesen način. Ob pol 6. uri je sv. maša v kapelici gospoda Kolariča. Po sveti maši se med zvoki godbe izroči gospodu Kolariču in njegovi ženi častna diploma v znak priznanja za zasluge, ki sta si jih pridobila za društvo. Torej vsi društveniki na svidenje. — Odbor.

Gornja Polskava. Tukajšnji pevski odsek Izobraževalnega društva »Skala« priredi v nedeljo, dne 2. maja prvi pevski koncert. Koncert se vrši v dvorani gospoda Katza. Na sporedu je devet krasnih točk, ki jih bodo izvajali tukajšnji pevci. Sodeluje tudi moški zbor iz Slov. Bistrice.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. V nedeljo, dne 9. maja, ob 3. uri popoldne uprizori tukajšnji orlovski odsek v društvenem domu Meškovo tridejansko dramo: »Mati«. Torej na svidenje! Bog živi! Odbor.

Svetinje. Katoliško prosvetno društvo v Svetinjah priredi dne 2. maja zelo lepo igro: »Turški križ« pri gospodu Fr. Weber v Ivanjkovcih. Začetek ob 3. uri popoldne.